

# نبوت و کلام



## بعد از ظهر روز سبت

**مطالعه این هفته:** اشعیا باب ۵۳ آیات ۱ تا ۱۲؛ دانیال باب ۷ آیات ۱۳ و ۱۴؛ دوم پطرس باب ۱ آیات ۱۶ تا ۲۰؛ متی باب ۱۷ آیات ۱ تا ۶؛ دوم تیموتائوس باب ۳ آیات ۱۵ تا ۱۷.

**آیه حفظی:** «پس ملاحظه میکنید که ما آنچه را که انبیا گفته اند به چشم دیده و ثابت کرده ایم که گفتار آنان حقیقت دارد. شما نیز اگر به نوشته های ایشان با دقت بیشتری توجه نمائید کار بسیار خوبی میکنید. زیرا کلام ایشان همچون نور بر همه زوایای تاریک میتابد و نکات مبهم و دشوار را برای ما روشن میسازد. با مطالعه و دقت در کلام ایشان نور در وجودتان طلوع خواهد کرد و مسیح این ستاره صبح در قلبتان خواهد درخشید.» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۹).

همانطور که به مطالعه نامه های پطرس ادامه می دهیم، یک نکته باید برجسته باشد: پطرس در آنچه که می نویسد تا چه حد اطمینان دارد. همین را می توانیم در مورد پولس نیز ببینیم: اعتقاد روشن و راسخ درباره آنچه در مورد عیسی مسیح و صلیب اعلام می کنند. در آیات این هفته، از این اطمینان پطرس بیشتر خواهیم دید. و او حتی به ما می گوید که چرا تا این حد خاطر جمع است. او گفت ما «افسانه های جعلی» را (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۶) - از جمله آنهایی که مذاهب کفر زمانشان را در بر داشتند - باور نداریم. در عوض، پطرس به دو دلیل، هیچ تردیدی به عقیده خود نداشت.

نخست، او شاهد عینی «خداوند ما عیسی مسیح» بود (دوم پطرس باب ۱ آیه ۸). اما دوم، و شاید حتی مهم تر (زیرا ممکن است هیچ کس شاهد عینی نباشد)، «کلام موثق نبوتی» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۹) می باشد. پطرس بار دیگر به کتاب مقدس باز می گردد و برای تأکید خاصی از عیسی، بخصوص بابهایی نبوتی که درباره او سخن گفته است، به کتاب مقدس اشاره

می‌کند. شکی نیست که این‌ها برخی از بخش‌های مشابهی هستند که عیسی در مورد خود به آن‌ها اشاره کرد (متی باب ۲۶ آیه ۵۴، لوقا باب ۲۴ آیه ۲۷). پس اگر عیسی و پطرس کتاب مقدس را چنین جدی گرفتند، ما چگونه جرأت می‌کنیم برخلاف آن عمل کنیم؟

\* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت ۳ ژوئن آماده شوید.

۲۸ مه

یکشنبه

## عیسی در عهد قدیم

پطرس در سرتاسر رساله‌های خویش، با حسی از یقین و اطمینان می‌نویسد. او می‌داند چه می‌گوید، زیرا می‌داند درباره چه کسی سخن می‌گوید. و یک دلیل این است که او می‌داند که عیسی کسی بود که انبیاء عهد قدیم به وی اشاره کردند. این اطمینان پطرس به کلام مکتوب بود که به او در آگاهی از اینکه کلمه «جسم گردید» کمک نمود (یوحنا باب ۱ آیه ۱۴).

پطرس در آیات ۱۰ تا ۱۲ باب ۱ اول پطرس، توجه خوانندگان خود را به کتاب مقدس عبری، انبیاء قدیم و آنچه درباره عیسی تعلیم دادند، جلب می‌کند. بر طبق گفته پطرس، روح‌القدس در عهد قدیم، دو حقیقت بسیار مهم در مورد عیسی را آشکار ساخت: رنجهای مسیح و شکوه و جلالی که متعاقب آن ادامه یافت (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۱). این دو مورد در سرتاسر کتاب مقدس عبری یافت می‌شوند.

این آیات درباره آنچه عهد قدیم درباره عیسی پیش‌گویی کرد، چه چیزی تعلیم می‌دهند؟ مزامیر باب ۲۲؛ اشعیا باب ۵۳ آیات ۱ تا ۱۲؛ زکریا باب ۱۲ آیه ۱۰، باب ۱۳ آیه ۷؛ ارمیا باب ۳۳ آیات ۱۴ و ۱۵؛ دانیال باب ۷ آیات ۱۳ و ۱۴.

پطرس در آیات ۱۰ تا ۱۲ باب ۱ اول پطرس به خوانندگانش اطمینان می‌دهد که آن‌ها جایگاه بسیار ویژه‌ای در تاریخ نجات اشغال کرده‌اند. برای ایشان چه بسا بیشتر از انبیاء کهن آشکار گردیده است. انبیاء در واقع با مردم زمان خودشان صحبت می‌کردند، اما بخش‌های بسیار مهم پیام‌هایشان تا زمان آمدن مسیح، محقق نگردید.

تنها بخشی از آنچه انبیاء پیش‌گویی کرده بودند در عصر زندگی مخاطبین پطرس واقع گردید. این خوانندگان توانستند «با کمک روح‌القدس که از عالم بالا فرستاده شده‌اند» از حقایقی آگاه شدند که حتی فرشتگان دوست داشتند از آن با خبر شوند (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۲). این مردم که انجیل به ایشان موعظه شده بود، نسبت به انبیاء قدیم، واقعیت

و طبیعت عذاب‌ها و فروتنی‌های نجات دهنده را با جزئیات بیشتری می‌دانستند. مطمئناً آن‌ها منتظر «جلالی که پس از آن خواهند یافت» خواهند ماند (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۱). با تحقق یافتن اولین بخش از آن نبوت‌ها، می‌توانیم مطمئن باشیم که بخش آخر نیز واقع خواهد گردید.

چه وعده‌هایی از کتاب مقدس را دیده‌اید که در زندگیتان تحقق یافته‌اند؟ هنوز منتظر کدامیک هستید، چه مفهومی برایتان دارند و چگونه می‌توانید بیاموزید تا در هر شرایطی، به آن‌ها تکیه کنید؟

۲۹ مه

دوشنبه

## شاهدان عینی حضرت اعلی

آیات ۱۶ تا ۱۸ باب ۱ دوم پطرس را بخوانید. پطرس می‌گوید که چه شواهد دیگری برای ایمانش به عیسی دارد؟

پطرس در کنار کلام نبوت، شاهد عینی بسیاری از چیزهایی بود که موعظه می‌کرد. او گفت که مسیحیت بر پایه «افسانه‌های جعلی» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۶) بنا نشده است، بلکه بر اساس رویدادهای واقعی که در تاریخ اتفاق افتادند، بوجود آمد - رویدادهایی که او خود شاهد آن بود.

در انجیل، پطرس در بسیاری از وقایع تاثیرگذار زندگی و رسالت عیسی حضور داشت. او آمده بود تا موعظه کند، تا تعلیم داده و معجزات نشان دهد. پطرس از اولین معجزه ماهی (لوقا باب ۵ آیات ۴ تا ۶) تا دیدن عیسی در جلیل پس از قیام او از مرگ (یوحنا باب ۲۱ آیه ۱۵)، شاهدهی عینی بر بیش از آنچه بود که اتفاق افتاد بود.

در آیات ۱۷ و ۱۸ باب ۱ دوم پطرس، او بویژه بر چه رویدادی در مورد آنچه شخصاً دیده بود، تمرکز نمود؟ اهمیت بخصوص آن واقعه چه بود؟

پطرس واقعه ای خاص را برجسته میکند که شاهد عینی آن بود: تبدیل هیئت عیسی. عیسی، پطرس، یعقوب و یوحنا را با خود بر بالای کوهی برده بود تا دعا کنند (لوقا باب ۹ آیه ۲۸). عیسی در حالی که با ایشان بود، در مقابل چشمانشان مُتَبَدَّل شد. چهره‌اش

چون خورشید درخشنده و جامه‌اش چون نور سفید گردید (متی باب ۱۷ آیه ۲، لوقا باب ۹ آیه ۲۹). موسی و الیاس به او پیوسته بودند و صدایی از آسمان گفت، «این است پسر حبيب من که از وی خشنودم» (متی باب ۱۷ آیه ۵).

پطرس در مدت زمانی که با عیسی بود، چیزهای بسیاری دیده بود؛ با این وجود، این واقعه از همه برجسته‌تر بود. این آشکار می‌کند که عیسی پسر خداست، زمانش بر روی زمین بر اساس نقشه خدا سپری شد و رابطه خیلی خاصی با پدر داشت. حتی با وجود تمام چیزهایی که پطرس دیده بود و یا قرار بود در آینده ببیند، این واقعه - که شامل «این صدای آسمانی» می‌شد (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۸) - چیزی بود که او در این نامه بر آن تمرکز داشت.

به واقعه یا وقایعی که در زندگی روحانی و ایمان‌تان تأثیر عمیق و پایداری گذاشته‌اند، ببینید. آن واقعه چه بود و چگونه بر شما تأثیر گذاشت و امروزه همچنان برایتان چه مفهومی دارد؟ فکر می‌کنید به چه دلیل چنین تأثیری بر شما داشت؟ پاسخ‌هایتان را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

۳۰ مه

سه شنبه

## ستاره صبح در دل‌های ما

«این همه، کلام انبیا را برای ما بیشتر تصدیق و تأیید می‌کند پس شما باید با دقت بیشتر به آن توجه نمایید، زیرا کلام انبیاء مانند چراغی است که در جایی تاریک می‌درخشد تا سپیده بدمد و ستاره صبح طلوع کرده دل‌های شما را روشن گرداند» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۹). این آیه را بدقت بخوانید. پطرس چه چیزی می‌گوید که حتی امروزه برای ما بسیار مهم است؟

در اینجا، همانطور که در بسیاری از بخش‌های کتاب مقدس می‌توانیم ببینیم (پیدایش باب ۱ آیه ۴، یوحنا باب ۱ آیه ۵، اشعیا باب ۵ آیه ۲۰، افسسیان باب ۵ آیه ۸)، میان نور و تاریکی جدایی ایجاد شده است. کلام خدا برای پطرس مانند نوری در «تاریکی» می‌درخشید (برخی واژه تاریکی را به عنوان «ناپاکی» و «کثیفی» نیز ترجمه می‌کنند). به این دلیل است که او کاملاً به وضوح می‌گوید که لازم است به آن نور «توجه» کنیم و آن را تا «دمیدن سپیده صبح در دل‌های (خود)» دنبال کنیم. ما موجودات سقوط کرده‌ای هستیم که در جهانی سقوط کرده و تاریک زندگی می‌کنیم. ما به قدرت ماوراء طبیعی

خدا نیاز داریم تا ما را به بیرون از این تاریکی و به سوی نور هدایت کند و آن نور عیسی است.

پطرس توجه خوانندگانش را به یک هدف جلب می‌کند. برخی بر این باورند که اصطلاح «تا دمیدن سپیده صبح» به آمدن دوباره عیسی اشاره دارد. اگر چه این بدون شک امید نهایی ماست، ایده طلوع «ستاره صبح» در دل‌هایمان بدهی‌تر و شخصی‌تر به نظر می‌رسد. «ستاره صبح» به عیسی اشاره دارد (مکاشفه یوحنا باب ۲ آیه ۲۸، باب ۲۲ آیه ۱۶). طلوع او در دل‌هایشان به نظر می‌رسد مربوط به شناخت عیسی، اطمینان کامل به او و تجربه واقعیت مسیح زنده در زندگی فردی ایشان، باشد. عیسی نباید تنها حقیقت عقیدتی باشد؛ او باید مرکزیت وجود ما و منبع امید و ایمان ما باشد. بنابراین، پطرس ارتباطی واضح میان مطالعه کلام خدا و داشتن رابطه‌ای نجات بخش با عیسی یعنی «ستاره صبح»، بوجود می‌آورد.

و بطور حتم، ما با درخشش نور در دروتمان، آن را به دیگران انتقال خواهیم داد. «کل زمین باید با جلال حقیقت خدا، منور گردد. نور می‌بایست به همه سرزمین‌ها و همه مردم بتابد. و از طریق کسانی که نور را دریافت کرده‌اند نور به تابیدن ادامه می‌یابد. ستاره روز بر ما طلوع کرده است و ما باید نورهای آن را در مسیر کسانی که در تاریکی قرار دارند، بازتاب بدهیم.» – الن جی. وایت،

Ellen G. White, Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, p. 22

مطالعه شخصی شما از کتاب مقدس، چگونه به شما در شناخت بهتر عیسی کمک می‌کند؟

۳۱ مه

چهارشنبه

## کلام مطمئن‌تر نبوت

آیات ۱۹ تا ۲۱ باب ۱ دوم پطرس را بخوانید. پطرس به چه نبوت‌هایی اشاره می‌کند؟ منظور از اینکه هیچیک از پیشگوئیهای کتاب آسمانی از فکر خود انبیا تراوش نکرده، چیست؟

پطرس با خاطر نشان کردن اینکه مسیحیت بر پایه افسانه‌های جعلی نمی‌باشد (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۶)، دو شاهد ارائه می‌دهد: نخست، شاهدان عینی (دوم پطرس باب ۱ آیات ۱۶ تا ۱۸)؛ دوم، نبوت‌های کلام (دوم پطرس باب ۱ آیات ۱۹ تا ۲۱)، استدلالی که پیش‌تر بکار برد (اول پطرس باب ۱ آیات ۱۰ تا ۱۲).

پطرس همچنین بیان می‌کند که «هیچ نبوت کتاب از تفسیر خود نبی نیست» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۲۰). پطرس با گفتن این مطلب، مطالعه فردی کتاب مقدس را برای ما منع نمی‌کند. این گفتار از اندیشه کسی که در آیه ۱۳ باب ۱ اول پطرس گفت «کمر دل‌های خود را ببندید»، بسیار بدور خواهد بود. همچنین کسی که به انبیاء قدیم فرمان داد که با سخت کوشی به دنبال معنی نبوت‌های الهام شده باشند، نمی‌تواند چنین چیزی گفته باشد (پطرس اول باب ۱ آیه ۱۰).

پس منظور پطرس چه بود؟ کلیساهای عهد جدید با یکدیگر مطالعه و رشد نمودند. مسیحیان اعضای جسمی بزرگتر بودند (اول قرن‌تین باب ۱۲ آیات ۱۲ تا ۱۴). و در اینجا پطرس هر گونه مطالعه و تفسیری را مذموم میدارد که بواسطه آن دیدگاه بر جامعه ایمانداران خدشه وارد گردد. ما در تعامل با دیگران می‌توانیم به عنوان یک جامعه رشد کنیم. روح با جامعه و افراد آن همکاری می‌کند. بینش‌ها به اشتراک گذاشته شده، خالص و عمیق‌تر می‌شوند. اما کسی که به تنهایی عمل می‌کند و از دریافت نظرات دیگران امتناع می‌ورزد، به احتمال زیاد بویژه برداشت‌های نادرستی از نبوت خواهد داشت.

آیه بعدی، دلیل خوبی ارائه میدهد که چرا پطرس چنین دیدگاهی داشت. او برای مسیحیانی می‌نویسد که انبیاء و معلمین جعلی و کذاب در میان آنان وجود دارد (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱). پطرس به آنان اصرار می‌ورزد تا در کل، تفسیر کلام را به رهبریت کلیسا بسپارند. چه بسیارند مردمی که به دلیل بی‌اعتنایی به اندرز جامعه ایمانداران هدایت شده توسط روح‌القدس، به بیراهه تعصب‌گرایی و خطا کشیده شده‌اند؟ این موضوع در آن زمان یک خطر محسوب می‌شد و امروزه نیز چنین است.

چرا بسیار اهمیت دارد که نسبت به اندرز و نصیحت کلیسا به طور گسترده حرف شنوی و اقبال نظر داشته باشیم؟ در عین حال، تا چه میزان می‌توانیم خود را تسلیم نظر دیگران کنیم و چه محدودیتهایی وجود دارند؟

۱ ژوئن

پنجشنبه

## کلام خدا در زندگی ما

همانگونه که دیده‌ایم، پطرس تأکید بسیار زیادی بر کلام مقدس داشت. آیات ۱۹ تا ۲۱ باب ۱ دوم پطرس، تصدیق قدرتمندی از اهمیت کتاب مقدس در تجربه مسیحی ما و الهام الهی آن می‌باشند. منظور او در آیه ۲۱ باب ۱ دوم پطرس کاملاً واضح است. کتاب مقدس مانند دیگر کتاب‌ها، محصول اراده و تدبیر بشر نیست. کتابی است که از طریق قدرت کار روح‌القدس در «مردان مقدس خدا» بوجود آمد.

آیات ۱۵ تا ۱۷ باب ۳ دوم تیموتائوس را بخوانید. این آیات چگونه به ما در درک نقش کتاب مقدس در زندگی‌مان، کمک می‌کنند؟ آن‌ها چگونه بر حقیقت آیات ۱۹ تا ۲۱ باب ۱ دوم پطرس تأکید می‌کنند؟

پولس پس از هشدار دادن به تیموتائوس درباره خطراتی که او و کلیسا با آن روبرو بودند، شرح مختصری را از اهمیت کتاب مقدس ارائه می‌دهد. «تمام کتاب مقدس از الهام خداست و برای تعلیم حقیقت، سرزنش خطا، اصلاح معایب و پرورش ما در نیکی مطلق مفید است» (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۶).

بیابید به این سه نکته نگاهی بیاندازیم.

اصول تعلیمی: اصول تعالیم، آموزه‌هایی از کلیسا هستند. آن‌ها اعتقادات اجتماع در خصوص موضوعات مختلف کتاب مقدس را اظهار می‌دارند که در کلام خدا مهم تلقی می‌شوند. در حالت مطلوب، هر اصل تعلیمی باید مسیح محور باشد و هر کدام باید به ما چیزی تعلیم بدهد که به ما در آگاهی از نحوه زندگی مطابق با «اراده کامل خدا» کمک کند (رومیان باب ۱۲ آیه ۲).

هدایت و ارشاد: پولس به تیموتائوس می‌گوید که کلام برای «سرزنش خطا، اصلاح معایب و پرورش ما در نیکی» مفید می‌باشد (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۶). پطرس همچنین به نکته یکسانی اشاره می‌کند و در جایی می‌گوید که نبوت در کلام مانند چراغی است که مکان تاریک را روشن می‌سازد (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۹). به عبارت دیگر، کلام در باره نحوه و سلوک زندگی کردن و در خصوص درست و غلط بودن مسیر، رهنمود ارائه می‌دهد. کلام که توسط روح القدس الهام شده است، هیچ چیزی بجز اراده آشکار خدا نیست.

«حکمت آموختن برای نجات»: پولس وقتی می‌گوید که کلام «برای رستگاری شما حکمت می‌آموزد» (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۵)، به این نکته اشاره می‌کند که کلام توجه ما را به عیسی جلب می‌کند. رستگاری بر بنیان اعتقادی بنا گردیده است که عیسی برای گناهان ما مرد.

اصول تعلیماتی و اعتقادی، هدایت معنوی و اخلاقی، علم و معرفت رستگاری: جای تعجب نیست که کلام خدا مانند «چراغی است درخشان در مکان تاریک تا روز بشکافد و ستاره صبح در دل‌های شما طلوع کند» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۹).

۲ ژوئن

جمعه

**تفکری فراتر:** «این نخستین و والاترین وظیفه هر ذی‌وجودی است که از شعور و منطق برخوردار است تا آنچه را که حقیقت است از کلام فرا گیرد و آنگاه در نور حقیقت گام

بردارد و دیگران را به پیروی از الگوی خود ترغیب نماید. ما باید هر روز کتاب مقدس را با جد و جهد مطالعه نموده، هر اندیشه و نظری را بسنجیم و هر کلام را با کلام دیگر مقایسه کنیم. به مدد الهی می‌بایست افکار و عقاید خود را شکل دهیم چرا که در برابر خدا جوابگو هستیم. حقایقی که با وضوح بسیار در کتاب مقدس آشکار شده‌اند، بواسطه فضایی که وانمود کرده اند دارای حکمت عظیم هستند، علیرغم زبانی ساده و آشکار که بکار برده شده؛ با شک و ابهام تحریف گردیده و به غلط اینگونه تعلیم میدهند که کلام از معنایی روحانی و اسرارآمیز و عرفانی برخوردار است. این افراد معلمان دروغین هستند. عیسی به چنین گروهی به صراحت گفت: 'کتب و قوت خدا را نمی‌دانید' (مرقس باب ۱۲ آیه ۲۴). زبان کتاب مقدس باید بر اساس معنای آشکار آن توضیح داده شود، مگر آنکه در آن نماد یا تصویری بکار رفته باشد. مسیح این وعده را داده است: 'اگر کسی بخواهد اراده او را به عمل آورد، درباره تعلیم خواهد دانست' (یوحنا باب ۷ آیه ۱۷). اگر انسان‌ها کتاب مقدس را همانطور که هست تفسیر می‌کردند و اگر معلمان دروغین وجود نداشتند که ذهن افراد را گمراه کنند و به اشتباه بکشانند، کاری انجام می‌شد که فرشتگان را خشنود می‌کرد و هزاران هزار نفر را که اکنون در اشتباه سرگردان هستند، به گله مسیح هدایت میکرد.» - الن جی. وایت، جدال عظیم صفحات ۵۹۸ و ۵۹۹.

Ellen G. White, The Great Controversy, pp. 598, 599

## سوالاتی برای بحث

۱. اصول مهم دیگری که برای جستجو منظور درک شفاف کلام دخیل هستند کدامند؟
۲. مارتین لوتر (Martin Luther) نوشت که، «کتاب مقدس خود نور خویشتن است.» منظور او با این بیان این بود که یک وحدت اساسی در کتاب مقدس وجود دارد و اینکه یک بخش می‌تواند برای کمک به درک بخش‌های دیگر مورد استفاده قرار بگیرد. برخی از نمونه‌های این اصل که می‌توانید بیابید، کدامند؟
۳. پاسختان به پرسش روز دوشنبه درباره واقعه یا وقایعی که به شدت بر تجربه مسیحی شما تأثیرگذار بودند، را در کلاس مرور کنید. این وقایع چه نقطه مشترکی دارند؟ از تجربیات یکدیگر چه چیزی می‌توانید بیاموزید؟
۴. اگر کسی از شما پرسد که مطالعه کتاب مقدس چگونه می‌تواند در گام برداشتن در مسیر خدا کمک کند و رابطه ما را با خدا عمقی تر کند، چه پاسخی خواهید داد؟ شما از تجربه خود برای شناخت خداوند عیسی از طریق مطالعه کلام مکتوب او، چه اصولی را آموخته‌اید؟